

A tiltakozások ellenére hatályba lépett a seprűrendelet

Térkép a patkányméregről

Miközben a kis garázsboltok csak egy átlagember jövedelmét képesek kitermelni, a jogalkotók olyan adminisztrációra, plusz beruházásokra kényszerítik a vállalkozókat, amelyek meghaladják anyagi lehetőségeiket és tönkre is mehetnek.

Szinte betarthatatlan kötelezettségeket ír elő a kiskereskedőknek és a vendéglátósoknak az október 31-én hatályba lépett FVM-ESZCSM együttes rendelet. A földművelésügyi és az egészségügyi tárca által kiadott jogszabály az élelmiszerek előállításának és forgalmazásának élelmiszer-higiéniai feltételeit szigorítja oly módon, hogy egy kalap alá veszi a gyártókat és az elárúsítókat. A rendelet az EU-országok gyakorlatánál is szigorúbb követelményeket ír elő – magyarázta *Martonosi István*, a Kisosz megyei titkára –, aki erről nemrégiben uniós delegáció tagjaként személyesen győződött meg.

A környelben seprűrendeletnek elkeresztelt jogszabály például előírja, hogy a rágcsálók ellen bűvő-mérgezőlőanyagot kell kiadni, elhelyezkedésükről térképet készíteni, a ládákat arab számokkal emelkedő sorrendben megjelölni és dokumentálni, mennyi fogyott az irtószerből. A takarítást meg kell tervezni, utasításokat írni többek között a „műveletek gyakoriságáról”, az eszközöket adminisztrálni, naplószerűen dokumentálni, hány óra hány perckor mi történt, s megjelölni a felelős személyeket. Egy kétszemélyes boltban tehát a

A garázsboltoknak is feladták a leckét az új rendelettel. Képünk illusztráció.

Fotó: Miskolczy Róbert

napi kemény munka mellett dolgozatot kellene írni a takarításról, de ez csak egy kötelezettség lenne a sok közül.

Túri Gábor, aki feleségével és lányával a szegedi Molnár utcában tart fenn egy garázsboltot, hozzátette: az üzlet felszerelésével kapcsolatban előírás, hogy ahol élelmiszer kimerését, csomagolását végzik, ott három méterben belül önálló kézmosót, valamint egy legalább kétmedencés mosogatót kell felszerelni. Elvben az árut sem szabad az eladótéren keresztül a raktárba vinni. Ezeket az előírásokat a garázsboltban nem lehet betartani, mert

nincs hely, az üzlet pedig nem tud terjeszkedni.

Martonosi kifejtette: a kisboltok legnagyobb része a rendszerváltás időszakában jött létre, akkor, amikor az emberek a munkanélküliség vagy a vállalkozás között választhattak. Ez utóbbi mellett döntöttek, és helyállnak abban a szoros versenyben, amelyet a multik térhódítása teremtett az országban. Nem érti, miért kell most ezeket a boltokat életidegen rendeletekkel tönkretenni. Az érdekvédő szervezet titkára hozzátette, nem a rend, a tisztaság és a kulturált kereskedelem és vendéglátás ellen beszél, hanem annak érde-

kében, hogy csak az uniós követelményeket vesszük be, és ne akarjuk azokat túllépni.

A kereskedők és a vendéglátósok napi gondjaik mellett most attól rettegnék, mi lesz, ha ellenőrzik őket. Míg Ausztriában a hatóság első esetben csak figyelmeztet, másodszor pedig legfeljebb 30 eurós, azaz 8000 forintos büntetést szab ki, nálunk az azonnali, minimum 10 ezer forintos szankció a divat. A Kisosz haladéktalanul kezdeményezi a rendelet felülvizsgálatát, levelet írt a kancelláriaminiszternek és mindkét minisztériumnak.

FEKETE KLÁRA

Ismét járnak a vonatok Vásárhelynél

Elkészült a vasúti töltés „alagútja”

Kavicsszórás volt a munkálatok utolsó fázisa.

Fotó: Tésik Attila

A makói sebesvonat „avatta fel” azt az új vasúti hidat, melyet a vásárhelyi nagy és kisállomás közötti pályán építettek. A töltés átfúrása lehetővé teszi majd a 47-es eddigi nyomásvonal megváltoztatását.

Az eredeti terveknek megfelelően október 31-én befejezte a MÁV Hídépítő Kft. annak a vasúti alagútnak az építését, melyen keresztül jövőre megváltozik a 47-es főút jelenlegi nyomásvája. Az alagút és a felette lévő híd építését szeptember elsején kezdték el a vasúti töltés azon részén, melynél a már megépült, de azóta is használaton kívüli, a vásárhelyi laktanya előtt húzódnó négy sávos út húzódik. A körforgalomnál a „semmi-ben” végződő út közelében a kivitelezők le-

bontották a vasúti töltést, s emiatt a forgalom két hónapig vonatpótló buszokkal zajlott Vásárhely két állomása között. A Kaszap utca magasságában lévő szakaszon megkezdtek annak az alagútnak az építését, mely segítségével jövőre új nyomásvot kap a 47-es főút.

Kis Ernő állomásfőnöktől megtudtuk: a legnehezebb M 62-es mozdonyokkal végzett teherpróbát is kiálló, az alagút tetejét alkotó vashídon az első menetrendszeri járat az október utolsó napján este fél 9-kor áthaladt makói sebesvonat volt.

Az alagút elkészültével még nem indulhat meg ott a gépjárműforgalom, hiszen a Hídépítő Kft. csak a vasúti részt készítette el.

A körforgalmat és a Kaszap utcát összekö-

tó, s a Kossuth szakközépiskola és a Penny Market közt húzódnó útszakaszt a vásárhelyi önkormányzat építi meg. Erre a célra a helyhatóság 70 millió forint támogatást pályázott meg, de ha kell, önerőből finanszírozza majd a beruházást.

Ha ez az útszakasz elkészült, akkor a 47-es átmenő forgalmát különféle eszközökkel terelik majd az új nyomvonalra, s a tervek szerint a 45-ös, a Szentes felé menő út is csak a Kaszap, az Andrassy és a Jókai utcán át lesz elérhető. Azaz tehermentesítik az Ady Endre utat, a Hősök terét, a Tóalj utca Népkert előtti szakaszt, illetve a belvárost és a Szántó Kovács János utca nagy részét.

KOROM ANDRÁS

Vízumok és sorok

SZÁVAY ISTVÁN

Gyűlölem a sorban állást. Nem csoda hát, hogy számomra, pénteki lapunk szerkesztőjeként, elemi erejű megrázkódtatás volt megpillantani az első oldalra választott képet, amelyen végeláthatatlan sor kígyózott a szabadkai magyar konzulátus előtt a vízumért.

Szívszorító látvány. Ennél már csak az a keserveesebb a számomra, hogy a hazai politika tisztességtelen játékot játszik határainkon kívül élő honfitársainkkal. Mert folyamatosan félrebeszélünk. Politikusaink a realitások helyett sokszor kampányüzeteket fogalmazznak.

Ami a kettős állampolgárság ügyében mifelénk elhangzik, az megkerüli a lényegét. Mert mi is történik? Ukrajna és Szerbia-Montenegró lakói már csak vízummal utazhatnak az uniós tagság felé tartó Magyarországra (is). Beleértve azokat a magyarokat is, akik azon országok polgárai. És ebben a helyzetben a magyar politika reprezentánsai közül sokan hirtelen felkarolták a kettős állampolgárság sürgős bevezetésének ötletét, amellyel hiú reményeket keltettek a határon túli magyarokban. Pedig a mostani helyzet jó három éve pontosan előre látható volt, ám a korábbi kormány csöndben – és bölcsen – megkerülte a kettős állampolgárságban rejlő csapdát.

Miről is van szó tulajdonképpen? Legalább két dologról. Az egyik: etnikai alapon állampolgárságot osztogatni bajosan lehet. Érthető az a belgrádi igény, hogy akkor minden szerbiai polgár kapja meg a magyar állampolgárságot, aki kérelmezi. Ha nem ezt követelnék, a kormány nyilván bukná a következő választást, az ott élő magyaroknak pedig a szemét kaparnák ki, mert előnyösebb helyzetbe kerülnének, mint a többség.

És hogy mi ez az előnyösebb helyzet? Nos, nem a vízummentes utazás, hanem az, amiről szó sem esik. Magyarország májustól uniós tagállam lesz, azaz a magyar útlevelel rendelkezők nemcsak szabadon mozoghatnak az EU területén, hanem munkát is szabadon vállalhatnak.

Itt kezdődnek a gondok. Nem véletlen, hogy a magyar külpolitika roppantul óvatosan tárgyal – illetve nem is tárgyal igazán – a kettős állampolgárságról. Mert Brüsszel ugyan még nem szólalt meg az ügyben, de mindenképpen sejtethető, nem mindegy, hogy az uniós felvett tízmillió Magyarországot két-hárommillió potenciális munkavállalót visz-e pluszban magával, vagy sem. A helyzetet majdhogynem olyan, mintha kiadnánk egy szobánkat albérletbe egy házaspárnak, akik aztán hoznák a nagypapát és a három gyereket is, akikről szó sem esett a megállapodáskor. Márpedig a magyar útlevelet nem lehetne megtagadni a szabadkai, ungvári vagy aradi kettős állampolgártól, mint hogy az uniós sem tagadhatná meg tőle a magyar állampolgároknak biztosított jogokat. Hacsak nem vonná meg átmenetileg valamennyiünktől. És akkor még végig sem gondoltuk, mit jelenthetne a kettős állampolgárság itt, Magyarországon.

Az igazságot kimondva pedig tán arra is lett volna erőnk, hogy tisztességesek legyünk. Hogy ne fél-egy évre adjunk vízumot, ha ingyen is, hanem mondjuk legalább a shengeni csatlakozásig tartó időre és korlátlan számú beutazásra. Ez biztosan jobb lett volna az önáltatásnál, a politikai vagdalkozásnál. No meg a hosszan kígyózó, megalázó konzulátusi soroknál.

Vagy ha jobb nem is, legalább emberségesebb.

Uniós forrásokat veszíthet Románia

Érzelmileg hat a határ menti román és magyar települések, megyék kapcsolatára az aradi Szabadság ügye.

A napokban *Markó Béla*, az RMDSZ elnöke arra figyelmeztette *Adrian Nastase* miniszterelnököt, hogy választania kell a „Romániát Európához közelítő, virágzó román–magyar kapcsolatokat”, és az aradi szoborállítást ellenző szélsőségesek között. Azt, hogy léteznek eredményei a román–magyar kapcsolatoknak – mint a kiszombori határátkelőhely, és a hozzá vezető, a Phare által támogatott elkerülőút – Magyarországon csak a román határ mentén élők tudják. Mivel Románia legfejlettebb megyéi épp a mi szomszédunkban vannak, ott többen tisztában lehetnek azzal: európai forrásokat veszíthet Románia, ha megromlik a viszony.

– A román többségű aradi önkormányzat támogatta a szobor fölállítását, csak az országos politika gördített akadályt. Nem lenne jó, ha a helyi román politikusokhoz fűződő kapcsolatunk emiatt romolna meg. Nekik is, nekünk is megvan a véleményünk a történekről – felelték kérdésünkre *Pelcsinszki Boleszláv*, az Arad megyével jelentős szakaszon határos Békés megye önkormányzatának alelnöke. A politikus hozzátette: Békés megye érdekelt a túloldali fejlesztésekben. Csak akkor érkezhethet ön-

tözővíz a Marosból a Szász-éren keresztül, ha a csatorna rekonstrukciója lezajlik a határ román oldalán is, a Phare-CBC támogatásával.

– Érzelmileg mindenképpen hat a romániai partnerekhez fűződő kapcsolatunkra ez a történet. Számomra, mint minden magyar számára, nagyon fontos, hogy a Szabadság-szobor a helyére kerüljön. Mint kiderült, ezt akarja az aradi román polgármester is – mondta *Marosvári Attila*, a Csongrád Megyei Közigyelés alelnöke, aki Békés megyei kollégájával együtt részt vett az október hatodikai aradi emlékünnepeken. – Ha mi a szobor körüli politikai csatározások miatt megszakítanánk kapcsolatunkat a romániai megyékkel, abból a megyékben élőknek is kára származna. Az Európai Unió később is támogatni fogja a közös beruházásokat.

Marosvári Attila szerint a Duna-Körös-Maros-Tisza Eurorégió tanácskozásaira a tolerancia, a megértés és a bizalom volt jellemző mindig. Sokkal közvetlenebbül tárgyalnak a közös dolgokról a határ két oldalán dolgozó önkormányzati vezetők, mint az állam irányítói. Épp ezért lenne jó, ha a DKMT-s együttműködés végre hatna a két ország kormányközi kapcsolataira. Az biztos: ha a helyére kerül a Szabadság, a határ román oldalán élők többsége is megkönnyebbül.

B. A.